

Itt az ideje, hogy a visszavonult ellenforradalmat eszmeileg is megsemmisítsük

Az Orvostudományi egyetem pártszervezetének taggyűléséről

A taggyűlésre megtelt az orvosegyetemi szakszervezeti bizottság klubterme. Néhány hónappal ezelőtt, az MSZMP első megbeszélésén egy asztal mellett elért a párttagság. A létszám megnövekedése, az, hogy az orvosegyetemen a párttagok száma már meghaladja a régi tagság egyharmadát, kemény munka és szívós elvi harc eredménye.

Erről beszél a beszámoló is, de azt megállapítja, hogy még mindig érezhető az egyetemen az ellenforradalmi erők agitációjának hatása.

— Elérkezett az, a lélektani szempontból is legmegfelelőbb időszak, mikor a már visszavonult ellenforradalmat az egyetemen is, eszmeileg is teljesen meg kell semmisíteni. A taggyűlés egésze azt mutatja, hogy a tagság nemcsak megértette az ellenforradalom elleni ideológiai harc szükségességét, hanem teljes eréllyel képes és kész harcba szállni.

A beszámoló után sokoldalú és eleven vita bontakozik ki. A vita három pont köré csoportosítható. A nemzeti kommunizmus, a párt tisztaságának kérdésére és a párt és az értelmiség viszonyának taglalására.

A hozzászólók közül szinte senki sincs, aki ne szólna

a nemzeti kommunizmusról.

Azt mutatja ez, hogy a nemzeti kommunizmus hamis elmélete az értelmiségi rétegekben még mindig kísért, még mindig nem látják a pártönkívüli rétegek azt a veszélyt, amit ez a tanítás hordoz. A hozzászólók elmondják, hogy veszélyesen hasonlít ez az elmélet a hitleri nemzeti kommunizmusra. Elmondják, hogy az ellenforradalom hívei ma azt bizonygatják, hogy az októberi események nem ellenforradalmi jellegűek voltak, hanem a szocializmus építésének nemzeti útját kívánták megvalósítani. A taggyűlés határozottan állást foglal ebben a kérdésben. Nagy Imre kormánya ellenforradalmivá vált, túrta a párt intézményeinek ellenforradalmárokat által való megrohamozását, a párt felbomlasztását, a párt harcainak üldözését, fizikai megsemmisítését. A taggyűlésnek az a véleménye: a nemzeti kommunizmus jelneve a szovinizmus és a faszizmus újájjelölésének legveszélyesebb kísérlete és ezért állandó és kemény harcot kell folytatni ellene. Ezért helyes az a program, amit már a beszámoló is felvetett: pártnapok, megbeszélések rendezése a KISZ-szel együttműködve, ahol a párt az egyetemen dolgozó jószándékú, de félrevezetett értelmiségi tömegekkel megvitathatja ezeket a problémákat.

A párt tisztasága

feletti éber örködés a tagfelvételek és átigazolások során a taggyűlések legfontosabb feladata. Az orvosegyetemi pártszervezet taggyűlése alaposan megvizsgál minden átigazolási és tagfelvételi kérelmet.

Özvegy Kaczúr Aladárné szűlésznő kérte átigazolását és ideiglenes tagkönyvét már február 18-i dátummal kitöltötték. A taggyűlésre azonban már harmadik esetben sem jött el, a taggyűlésnek dönteni kell, mi legyen Kaczúr Aladárné párttagságával. A hozzászólók élesen bírálták a klinikai állapotokat. Az egyik hozzászóló felveti: meg kell kérdezni Kaczúrné, hogy nem Batizfalvy professzor magatartása befolyásolja-e, s ezért nem meri átvenni tagkönyvét? Mások leszögezték, hogy ha valaki kommunista és a párt tagjává

akar lenni, annak harcolnia is kell. Nem várhatnak Kaczúrné sem és a Szűlészeti Klinikán dolgozó, az MDP-ben vezetőségi szerepet vitt elvtársak sem arra, hogy a jelenlegi alapszervezet vezetősége oldja meg a szűlészeti klinikai helyzetet. Kaczúrénak a taggyűlés egyelőre nem adta ki tagsági igazolványát, megbízta az intéző bizottságot fegyelmi eljárás lefolytatására.

Szenvedélyes vitát váltott ki Bartucz Józsefnek, az élelmészeti osztály vezetőjének átigazolási kérelme. Bartucz József 47 óta volt párttag, 50-ben emelték ki mint munkáskadert. Már az ellenforradalom előtt többször érték kemény bírálatok magatartása miatt. Az időt tájt Bartucz József megjavulást fogadott és haladékot kért. Az ellenforradalom alatt azonban elfelejtkezett a pártól és ezt az elfelejtkezést nyilvánosan is leszögezte, deklarált elemeknek tett a párttagságát megtagadó nyilatkozatokat. Az Orvostudományi Egyetem ellenforradalmi bizottsága ugyanakkor, amikor vezető helyen dolgozó kommunistákat, munkáskadereket leváltott, Bartucz József mellett foglalt állást.

A feltett kérdésekre Bartucz József nehezen válaszolt. Igyekszik tisztázni magát, de a hűségnyilatkozatok sem ingatják meg a tagságot. Bartucz József nem lehet többé tagja a pártnak.

Tanulságos Bakondi Béláné negyedéves orvostanhallgató jelentkezése. Bakondiné férje aktív tagja volt az Orvosegyetem hallgatói ellenforradalmi csoportjának. Fegyverszogatásban vett részt, tüntetésbe vezette a hallgatókat. Bakondiné tagad, fölényesen, szinte ki akarja tanítani a taggyűlést. Az elvtársak azonban keményen a fejére olvassák ellenforradalom alatti magatartásukat. Az is kiderül, hogy a fegyverszogatató, lázító Bakondit a karhatalom átmenetileg őrizetbe vette, s Bakondiné jóakaróinak tanácsára az őrizetbevétel napján jelentkezett a pártba. A tagság felháborodottan utasítja vissza és karrierizmusnak minősíti «közlekedését».

A párt és az értelmiség viszonya

a taggyűlés gondolatainak harmadik csomópontja. Sokkal több szó esik erről itt, mint máshol, hiszen értelmiségi intézmény taggyűlésén vitatják a kérdést. A hozzászólók bírálják azt az elvtelen értelmiségi politikát, amit az MDP az utóbbi években folytatott, és aminek az az eredménye, hogy «futtatott» emberek ellen kell ma harcolni. Az egyik orvos hozzászóló kiegészíti ezt a véleményt azzal, hogy a pártszervezeteknek régen is kemény harcot kellett folytatniuk a pártba bekerült nem kommunista értelmiségekkel szemben.

Más hozzászólók a «professzori diktatúráról» beszélnek. Több intézetben, klinikán a dolgozókat szinte rabszolgatartói módszerekkel kezelő diktatúra uralkodik. Ez az oka annak, hogy a politikai helyzet még mindig nehéz. Titkos szavazással a dolgozók nagy többsége a kormány mellett nyilatkozna meg, a nyílt megkérdés esetében több professzor magatartása miatt nem merné ezt megtenni. Ez ugyanakkor igen káros hatásokat kelt az egyetemi ifjúságban is.

Eveken keresztül az volt a helyzet, hogy szakkérdések miatt rendkívül elnézőek voltak a pártban a szakemberek politikai magatartásával szemben. A hozzászólók rendkívül élesen szögeztek le a pártszervezet véleményét: ne oktasson az egyetemen,

aki nem a szocializmus szellemében oktat.

Ki kell javítani az értelmiségi politikában elkövetett hibákat, ez igaz, de nem úgy, hogy az opportunizmusnak tegyünk engedményeket, hanem úgy, hogy a párt vezető szerepét valóban megbízható értelmiségieknek a megbecsülésével, a munkába való bevonásával biztosítsuk. Leszögezte a taggyűlés álláspontját abban is, hogy szűkebb körben tartja az Orvostudományi Egyetem megtisztítását az ellenforradalom vezetőitől. Ehhez az is szükséges, hogy a felettes minisztériumi szervek is oldják meg a helyileg nem megoldható problémákat.

Az Orvostudományi Egyetem taggyűlésein új, harcos kommunista szellem uralkodik. Övják meg az elvtársak ezt a kommunista harcosságot, hogy továbbra is erősödjék a párt szerepe a tudományos életnek ezen a fontos területén.

Az egyetem nem tértől és időtől független intézmény!

Simonovits István egészségügyi miniszterhelyettes előadása Szegeden

Az MSZMP Orvostudományi Egyetemi szervezete által rendezett pártnapon dr. Simonovits István elvtárs, az egészségügyi miniszter első helyettese tartott beszámolót. Beszédében számos példát hozott fel az egészségügyi felszabadulás óta elért eredményeiről, fejlődéséről, és megemlítette, hogy milyen hiányosságok, aránytalanságok vannak még ezen a területen. Utalt arra, hogy más tárcákhoz hasonlóan

a közeljövőben sor kerül a kifizetési egészségügyi dolgozók fizetésének rendezésére is.

Bejelentette, hogy készül az egyetemek helyét és feladatait egységesen megjelölő egyetemi törvénytervezet, és a minisztérium a párt vezető szerveinek segítségével számos intézkedést készít elő a tudományos és gyógyító munka anyagi és személyi feltételeinek további megjavítása érdekében.

Külföldi utakra elsősorban azokat kívánja a minisztérium küldeni, akik itthon már eljáratottak szakmájukat, és külföldi tanulmányaik révén a jövőben az egészségügyi vezető kadereivé nőhetik ki magukat.

Beszámolójában foglalkozott számos elvi kérdéssel. Az egyetemi felvételekkel kapcsolatban

elvetette azt a felelőtlen, liberalizmusra mutató elképzelést, hogy minden jelentkezőt fel kell venni az egyetemre, aztán majd lemorzsolódnak az oda nem valók.

Hangsúlyozta, hogy természettudományos szakon, ahol mikroszkóp, vegyszer stb. szükséges már az I. éves hallgatóknak káros hatású lenne. Hangsúlyozta, hogy a hallgatóság ideológiai oktatását a következő tanévtől kezdve az eddiginél színvonalasabb módon fogják biztosítani.

Részletesen foglalkozott azzal a kérdéssel, hogy az októberi ellenforradalom mióta tanulmányaikhoz is, ez ilyen károkat okozott az egészségügyi területén is.

Az ellenforradalom első sorban az egészségügyi egyetemen, állami irányítása ellen indított országos zérte támadást,

egyes esetekben például sztrájkokkal fenyegetőzve is. Az ellenforradalmi támadások egyik példája volt az egyetemi autonómia reakciós elképzelése is, amely az egyetemeket valamiféle tér-

Nemcsak engem bosszani!

Egy szombati vásárlási körút tapasztalatai

Elnézést, hogy laikusként belekönlökök kérdéseimbe. Igérem, hogy nem akarok semmiféle reformot ráerőltetni a szakmára, csupán szombat délelőtti vásárlási körútam néhány tapasztalatát kívánom rögzíteni, s azok közül is csak azt, ami bosszant, — meggyőződésem szerint nemcsak engem.

Régi dolgok ezek, szinte hagyományuk van, de nehéz őket megszokni —, sőt lehetetlen.

Hát akkor sorjában...

Onnan a kirakatból!

— Abból a 7,60-as Jónathánból kérek. Abból a reklámkollektívából, a kirakatból.

— Azt nem lehet megbontani, kérem. De ez ugyanolyan. Tessék nézni, gyönyörű...

S valóban szép. Felel a kedves kiszolgáló néhány mosolygósan piros almát a ládából, s aztán tovább rakosgatja. Tényleg olyan az, — de otthon már más. A

zacsakból kiborítva, rámförmed a feleségem, mert én-rám a fonnyadt és rothadt almát is rám lehet sózni.

Hát ez varázslat...!

Krumplivásár

A krumplival még több baj van. Kér az ember 3 kilót, — s felét, harmadát el kell dobni, — már a szaga és a halmazállapota miatt. Igaz, olcsó, vagy olcsóbb, mint a piacon, de hát ezen az ürügyön vegyek rothadt krumplit?

— Kérem, nekünk is így mérték. Mit csinálunk? Fizeszünkön váltunk meg az élvezhetetlen krumplit?

— De nem is rossz ez, kérem, szép, szép, mi az az egy-két szeplő. Hogy csupa szalma? Ugyan, azt tudni kell, hogy a téli tárolású krumpli közé szalma is kerül... No, ugye... Csak egész nyugodtan...

Csak egy fügefalevélnyi...!

Most a krumpli mellé teszem a kenyert, így ni.

— Ugyan tessék szíves adni

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

egy fügefalevélnyi abból a rózsaszínű papírból. Jó, nagyszerű, köszönöm. Most már rendben van.

A felvágott kenyér felét éppen befedi a papíros, a másik felére vigyázni kell, nehogy érintkezzen a krumplival, vagy a szappannal, mert a háziszappan sem alkalmas emberi fogyasztásra.

Most már csak tavaszi juhtúró kell, meg gyümölcsíz, s miután az is megvan, sietni kell hazafelé. De a villamoson sem árt némi elővigyázat, mert a félig mezeilen gyümölcsíz könnyen bemaszatolhatja a hálón keresztül valami harcias menyecske tropikál szoknyáját, s akkor jaj! De vele mégse lesz bajom. Meglepetésre a kalauz akar megbírságot, mert szemetelek. S valóban: a szétázott papírból hullik a gyöngye májusi juhtúró...

Öthöni magyarázkodás...

— Nézd, drágám, én nem tehetek róla, így kaptam. Miért nem adtál papírt, mikor elmentem? Hogy rohadt a krumpli? Igen, de ők is így kapják. Ha kiválogatnák, drágább lenne, azt nem szabad. Hát az alma, az valóban... Ennyiért a másik üzlet kirakatában is szebb volt. A kenyérből levágás egy szeletet, s a többivel már nem lesz baj.

— Hát a túró? Azt nem hoztál? Ugy látszik, neked is föl kell írni, miért küldtelek.

— Jaj, igazad van, azt tényleg elfelejtettem. Már megyek is, de adj egy csészt!

(mn)

Baráti találkozó

A magyar—szovjet barátság elmélyítésére a Szegedi Szálloda és Vendéglátóipari Vállalat dolgozói május 6-án, hétfőn este 6 órakor az újszegedi Liget (volt Tóth) vendéglőben baráti összejövetelt rendeznek. Az összejövetelre meghívják a Szegeden állomásozó szovjet egység tagjait is. A baráti találkozóon műsor is lesz, amelyen előreláthatóan a szovjet katonák együttese is fellép.

Hétfőn tanácsülés a II. kerületben

A II. kerületi tanács május 6-án, hétfőn délután 3 órai kezdettel a Postás Művelődési Otthonban tanácsulást tart.

A tanácsülésen több fontos közérdekű kérdést tárgyalnak meg, így a kerület mezőgazdasági helyzetét, a kerület lakosságának ipar- és kereskedelmi áruval való ellátottságát.

A tanácsülés napirendjén még az 1956. évi költségvetési zárszámadás megvitatása is szerepel.

Baráti szeretettel fogadták külföldi szakszervezeti vendégeinket a Textilművek és a Falemezgyár dolgozói

Tegnap számunkban már beszámoltunk róla, hogy a baráti országok hazánkban tartózkodó szakszervezeti küldöttei pénteken este Szegedre érkeztek. Vendégeink szombaton két szegedi gyárat látogattak meg. A lennyel és csehszlovák küldötteket a Textilművek, az albán, koreai és a román delegációt pedig a Falemezgyárban látták vendégül. Barátainkat az üzemek dolgozói szívélyesen, meleg fogadtatásban részesítették.

A Szegedi Textilművek vendégeit sok alkalommal lefénylepték, a látogatás emlékére pedig egy-egy cellofánba csomagolt díszes orsót kaptak ajándékba a textílesektől. Az orsók

ban a gyár látképét is elhelyezték.

Az albán, koreai és román elvtársak a Falemezgyárban megtekintették a gyártás menetét és beszámoltak saját termelési tapasztalataikról is. A román delegáció magyar származású vezetője különös érdeklődéssel szemlélte a gyártást, annál is inkább, mert asztalos lévén, otthonos a szakmában. Nagyon megtetszett neki a lécvégi kőrfűrész védőberendezése, amelynek a rajzát el is kérte, hogy a romániai gyárakban is meghonosítsák ezt a hasznos készüléket.

A gyár megtekintése után a vendégek baráti összejövetelen beszélgettek el a gyár vezetőivel,

Érdeklődtek az ellenforradalom üzemi jelenségeiről, a dolgozók hangulatáról. Végezetül valamennyi küldött nevében a koreai delegáció vezetője köszönetet mondott a baráti fogadtatásért. A búcsúszavak elhangzása után a vendégek ajándékokkal kedveskedtek a gyár dolgozóinak.

Az üzemi baráti találkozók után a Móra Ferenc Múzeumot tekintették meg vendégeink, s a délutáni órákban tovább folytatták útjukat Dunapentele felé.